

2002 மே 10]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணிவருதல் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 20/2002) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்” எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு நிதி மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பவியல் துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.

(இ) தமிழ்நாடு பல்கலைக்கழகங்கள் பற்றிய சட்டங்களுக்கான (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு, 2002

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பல்கலைக்கழகங்கள் பற்றிய சட்டங்களுக்கான (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 29/2002). மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பல்கலைக்கழகங்கள் பற்றிய சட்டங்களுக்கான (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 29/2002) @ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்”

எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சி. ஞானசேகரன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும்

@ 9-5-2002 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

[திரு. சி. ஞானசேகரன்]

[2002 மே 10]

சேர்த்து ஒரு திருத்தத்தை இப்பொழுது அரசு கொண்டு வந்து இருக்கிறது. அரசுக் கலைக் கல்லூரிகளிலே கல்வி அளித்தலைத் திறம்பட நிருவகிக்கவும், அக்கல்லூரிகளின் உள்கட்டமைப்புகளை மேம்படுத்தத் தேவையான நிதியினை மைய அரசு முகமைகளிலிருந்து பெறுவதற்காகவுமே இந்த ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதாக நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய நோக்க விளக்கவுரையிலே இங்கே விளக்கியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே பல்கலைக்கழகங்கள் பல கல்லூரிகளை உள்ளடக்கிக் கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில், இந்த அரசுக் கல்லூரிகள் தனியாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி இருந்தும் கூட, வேலைப்பளு குறைவாக இருக்கிற காலகட்டத்திலேயே நிறைய முறைகேடுகள் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே நடந்து இருக்கின்றன. உதாரணமாக, 127 Lecturers-ஐப் போடுகிறபோது, அதிலே பெரிய முறைகேடுகள். அதேபோல Computer Education, Certificate Course கொடுப்பதிலே ஏற்கெனவே ** என்பவரை இவர்கள் சஸ்பெண்டு செய்துவிட்டு, இப்போது 6 கோடி ரூபாய் அளவில் பெரிய ஊழல் நடந்திருக்கிறது. மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்னாலே, Engineering Course—லே 2400 மார்க் எடுத்தால்தான் ஒரு மாணவன் பாஸ் என்று சொன்னால், அரை மார்க்கைப் போடுவது என்ற முறையிலே கூட பல முறைகேடுகள் நடந்து, அது தன்னாட்சி பெற்ற ஒரு நிறுவனம் என்ற காரணத்தால் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமல், அவர்களே சர்வாதிகாரப் போக்கோடு நடந்து கொண்டு கொள்ளையோ கொள்ளை என்று அடித்துக்கொண்டிருக்கிற இந்தப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு இன்னும் நாம் வேலைப்பளுவைக் கொடுக்கிறபோது, எப்படி இது சரியாக வரும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அரசுக் கல்லூரிகளிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிற பேராசிரியர்கள் மற்றும் அங்கிருக்கக்கூடிய ஊழியர்கள் எல்லாம் இவர்கள் உரிமைகள் பறிக்கப்படும் என்ற ஒரு அச்சத்தோடு இருக்கிறார்கள். இரண்டாவது, பல்கலைக்கழகங்களோடு இந்தக் கல்லூரிகளை இணைக்கிறபோது, இப்பொழுது அரசுக் கல்லூரிகளில் குறைந்த fees; சில காலேஜஸ்க்குப் போனால், நிறைய fees. University-லே high fees.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சில குற்றச்சாட்டுகளை, சில allegations-ஐச் சொல்கிறார். அதைச் சொல்கிறபோது, அதற்குரிய ஆதாரங்களைத் தந்துதான் சொல்ல வேண்டுமெய்யொழிய, அவர்களை நீக்கவிட்டார்கள், இவர்களை நீக்கி விட்டார்கள் என்று பெயரையெல்லாம்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

2002 மே 10]

[டாக்டர் மு. தம்பிதூரை]

சொல்லி, ஊழல் நடந்திருக்கிறது, 6 கோடி, 7 கோடி என்று சொல்கிறார். ஆகவே, இவற்றையெல்லாம் நீங்கள் அவைக் குறிப்பிலே ஏற்றக்கூடாது. அவர் அதற்கான ஆதாரங்களைக் கொடுத்தார் என்றால், அப்படிக்குறைபாடுகள் இருந்தால் இந்த அரசு அதைக் கவனித்து, தக்க நடவடிக்கையை எடுக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏன் இந்த அளவுக்கு ஆத்திரப்படுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஆத்திரம் இல்லை. அவையினுடைய நடவடிக்கைகள் அப்படி. (கூச்சல்-குழப்பம்)

திரு. சி. ஞானசேகரன்: I have got every right to rebut it. If you want, you can ask. We can prove. இந்த மாதிரிக் கூச்சல் போட எனக்கும் தெரியும். இந்த மாதிரிக் கூச்சல் எனக்கும் போடத் தெரியும். நான் இதையெல்லாம் போட்டவர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். நீங்களெல்லாம் புதிதாக வந்திருக்கிறீர்கள். பார்த்திருக்கிறேன் நான் எவ்வளவோ.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உட்காருங்கள்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு ஞானசேகரன் அவர்கள், எதுவாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. விதிமுறைகளை நீங்கள் நன்றாக அறிந்தவர்கள்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: ஆதாரம் இருக்கிறது. ஆதாரத்தையே முன்னிறுத்திப் பேசவில்லை. சில முறைகேடுகளைச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சில முறைகேடுகள் என்று பேசலாம்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: சில முறைகேடுகளைத்தான் சொல்கிறேன். நான் ஊழல் என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தவில்லை. முறைகேடுகள் என்று சொல்லுகிறேன். குறைபாடுகளைச் சொல்லாமல் நான் பேச வேண்டுமென்று சொன்னால், பிறகு எதைப் பேசுவது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: குறைபாடுகளைச் சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடு) முறைகேடுகள் நடந்தன என்று சொல்லுங்கள். பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டாம்.

[2002 மே 10]

திரு. சி. ஞானசேகரன்: பெயரை வேண்டுமானால் எடுத்துவிடுங்கள்.

**** என்ற பெயரை எடுத்து விடுங்கள்.**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்தப் பெயர் நீக்கப்படுகிறது. கல்வி அமைச்சர் அதைத்தான் சொன்னார். நீங்கள்தான் ரொம்பக் கோப்பப்படுகிறீர்கள். கல்வி அமைச்சர் கோப்பப்படவில்லை. அந்தப் பெயரைத்தான் நீக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். அந்தப் பெயர் நீக்கப்படுகிறது.

(முற்பகல் 11-30)

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் எதற்காக இதைச் சொல்ல வருகிறேன் என்று சொன்னால், ஏற்கெனவே ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பளு வைத்திருக்கிறபோதே இந்த அளவிற்கு முறைகேடுகளை நம்மாலே தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. சட்டமன்றத்திலே நாங்கள் பல முறை இதைப் பேசியிருக்கிறோம். பேசியும்கூட அந்தக் காலகட்டத்திலும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இப்போதும் எடுக்காமல், தன்னாட்சி நிறுவனம் என்ற பெயரால் இன்னும் அப்படியே இந்த Computer course, அதாவது சாதாரணமாக ஒரு Private agency கொடுக்கக்கூடிய Computer course, நடத்தக்கூடிய ஒரு Certificate Course-ஐ நடத்திவிட்டு, ஒரு மாணவரிடம் 16 ஆயிரம் ரூபாய் என்று வசூல் செய்து இன்று பெரிய அளவிலே நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது ஒரு University-யினுடைய வேலையே இல்லை. அப்படித் தேவையில்லாத வேலையையெல்லாம் தன்னாட்சி நிறுவனம் செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலையில் இவர்களையே கட்டுப்படுத்த முடியாதபோது, நீங்கள் இந்தக் கல்லூரிகளையெல்லாம் கொண்டுபோய்-அரசுக் கல்லூரிகளை-இணைத்துவிடுவோம் என்று சொன்னால், அங்கே பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்களுக்குப் பாதுகாப்பின்மை வந்துவிடுகிறது என்று அச்சப்படுகிறார்கள்.

இரண்டாவது, fees structure அதிகமாகப் போகிறது. அரசுக் கல்லூரியிலே ஒரு ஏழை மாணவன் ஓரளவு பணத்தைச் செலுத்திவிட்டுப் படிக்க முடிகிறது. ஆனால், in all Universities அந்த fees ரொம்ப அதிகமாக வசூலிக்கப்படுகிற காரணத்தினாலே அதிலே அது பெரிய அளவிலே பாதிப்பு ஏற்படுத்துகிறது என்று மாணவர்களும் அஞ்சுகிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட அச்சத்திற்கு இடமில்லாமல் மாண்புமிகு அமைச்சர்

**** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.**

2002 மே 10]

[திரு. சி. ஞானசேகரன்]

அவர்கள் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய கருத்தை வலியுறுத்தி, நான் அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருமதி டி. யசோதா.

திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசுக் கல்லூரிகளை யுனிவர்சிட்டியுடன் இணைப்பது குறித்து வந்திருக்கின்ற இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நான் வரவேற்கின்றேன். University Cadre என்பது தனி; Service Cadre என்பது தனி. ஓய்வு பெறும் வயது, அகில இந்திய ரீதியிலேகூட 60 என்றும், மத்திய பல்கலைக்கழகங்களுக்கு 62 என்றும், கல்லூரி விரிவுரையாளர்கள் மற்றும் ரீடர்களுக்கு 58 என்றும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையில், பல்கலைக்கழகத்தில் முதல் பணி விரிவுரையாளர்கள், அவர்கள் மட்டுமே பி.எச்.டி. இல்லாமல் பணியில் அமர்த்தப்படலாம். கல்லூரியில் விரிவுரையாளர்கள் முதல் கல்லூரி முதல்வர்கள் வரை, பி.எச்.டி. இல்லாமலேயே வரமுடியும். பல்கலைக்கழகத்தில் ரீடர்கள், பேராசிரியர்கள், பி.எச்.டி. இல்லாமல் வரவே முடியாது. காலேஜில் 100 பேர் இருப்பதாக வைத்துக்கொண்டால், அதில் 10 பேர்தான் பி.எச்.டி. ஆக இருப்பார்கள். 90 பேர் பி.எச்.டி. ஆக இல்லாதவர்களாக இருப்பார்கள். ஆனால், பல்கலைக்கழகத்தில் முழுக்க, முழுக்க, நேர்மாறாக இருக்கும். 100 பேருக்கு, குறைந்தபட்சம் 90 பேராவது பி.எச்.டி.யாக இருப்பார்கள். பல்கலைக்கழகத்தில் முதன்மையானது ஆராய்ச்சிதான். அடுத்ததுதான் teaching. கல்லூரியில் முதன்மையானது teaching. அடுத்ததுதான் ஆராய்ச்சி. துவக்கமே சரியாக இல்லையென்றாலும்கூட, இரண்டையும் சமநிலைப்படுத்துவதாக இருந்தாலும், அதற்குக்கால அவகாசம் தேவை. அவசரப்பட்டு உடனடியாக முடிவுக்கு வருவது சிறப்பாக இருக்காது. Cadre மாறுவதால் சம்பளமும் மாறுகிறது. பல்கலைக்கழகத்தில் இணைப்பதனால் பல பலன்கள் உண்டு. கல்லூரியில் பாடம் நடத்தாமலேயே மாணவர்களைக் கண் ஜாடை காட்டிவிட்டு, வெளியேற்றிவிட்டு, மாணவர்கள் இல்லை, அதனால் போதிக்க முடியவில்லை என்ற நிலை மாறுபடும். மாதாமாதம் விரிவுரையாளர்களோ, ரீடர்களோ, அவர்கள் நடத்திய பாடங்களைப் பற்றியும், அந்த நிலைகளைப் பற்றியும் யுனிவர்சிட்டிக்குத் தெரிவித்து, அவர்கள் வருடத்திற்கு ஒரு முறை பெயர், அவர்களின் ஆராய்ச்சி வெளியீடுகள், சாதனைகள் அனைத்தையும் ஆண்டறிக்கையாக வெளியிடுவதால், பணி புரியும் ரீடர்கள், விரிவுரையாளர்கள், பேராசிரியர்கள், கட்டாயம் தாங்கள் ஏற்ற பணியை முடிக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப்படும்போது கல்வியினுடைய தரம்

[திருமதி டி. யசோதா]

[2002 மே 10]

உலக அரங்கில் உயரும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இதுபோன்ற நடைமுறை கல்லூரிகளில் கிடையாது. தனியார் கல்லூரிகளில் ஏன் பேராசிரியர்களைக் கடுமையாகப் பழி வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னால், அது மாணவர்களின் தேர்ச்சிக்காக என்பதோடு மட்டுமல்லாது, மற்ற கல்லூரிகளுடன் போட்டி போட்டுச் சாதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமேயாகும். இது அரசுக் கல்லூரிகளில் கிடையாது. அரசுக் கல்லூரிகளில் எப்படியிருக்கிறது என்று சொன்னால், 'பாப்பாத்தி அம்மா, மாடு வந்தால் பார்த்துக்கொள்' என்பதைப்போல்தான் இன்றைக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சம்பளம் மாணவர்களுக்கு அதிகமாகிவிடும் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைந்தால் என்கிற வாதம் பத்தாம் பசலிக் கொள்கை எனக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சம்பளம் பல்கலைக்கழகம் நிர்ணயிக்கும்போது, நிதித் துறைச் செயலாளர், கல்வித் துறைச் செயலாளர், ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் அமர்ந்து பேசி, முடிவெடுக்கவேண்டிய ஒன்று என அறிகிறேன். ஆகையால், மாணவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் இதனால் ஏற்படுவதற்கில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 69% பல்கலைக்கழகத்தில்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. 'Special Quota - Ex-servicemen, Freedom Fighters' வாரிக்தாரர்கள், கலைஞர்கள், இவர்களுக்கெல்லாம் தனித் தனி ஒதுக்கீடு பல்கலைக்கழகத்திலே இருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் வேலையை இழப்பார்கள் என்ற பீதி இருக்கிறது. ஜனநாயகத்தில் பணியில் உள்ளவர்கள் எப்படிப் பணியிலிருந்து போக முடியும்? ஆசிரியர்கள் வேலை செய்யாமல் இருக்க முடியாது பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்தால் என்பது மட்டும் உண்மை. முற்பகல் 11-35

Academic கல்வி செயல் முறைகள் மட்டுமே பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்படுமா அல்லது சர்வீஸ் கண்டிஷன் பாதிக்கப்படாது இது நடைமுறைப்படுத்தப்படுமா என்பது தெளிவாகத் தெரியாத சூழ்நிலையில், நிதானத்துடன் இதனைக் கையாள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்லூரிகளுக்கும், பல்கலைக்கழகப் பிரதிநிதி ஒருவர் நியமிக்கப்படுகிறார். அந்தக் கல்லூரிகள், மாதம் ஒரு முறை பல்கலைக்கழகப் பிரதிநிதியை வைத்துக் கூட்டம் போட்டு, கல்லூரியின் முழு நடவடிக்கைகளை அவருக்குக் கூற வேண்டும். இதை 100-க்கு 90 கல்லூரிகள் கடைப்பிடிப்பதே இல்லை. கூட்டம் போடுவதில்லை. கூட்டம் போட்டாலும் பல்கலைக்கழகப் பிரதிநிதிகளைக் கூப்பிடுவதும் இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு ஆசிரியர்களாக இருக்கிறவர்கள் பற்றி நிறைய என்னால் குற்றம் சொல்ல முடியும். பல ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள், கல்லூரியிலே பணி செய்து கொண்டு தனிப்பட்ட முறையிலே

2002 மே 10]

[திருமதி டி. யசோதா]

தொழில்களை நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். என்னிடத்திலே ஆதாரம் இருக்கிறது என்றாலும்கூட, அதை நான் குறிப்பிட்ட அமைச்சரிடத்திலே கொடுக்க இருக்கின்றேன். பச்சையப்பன் காலேஜிலே இருக்கிறார் ஒரு லெக்சரர், அவரை 5 மணிக்கு மேலே நீங்கள் பார்த்தீர்கள் என்றால், அண்ணா நகர் எதிரிலே இருக்கிற பிராந்திக் கடையிலே உட்கார்ந்து இருக்கிறார். மத்தியான நேரத்திலும் அவர் அங்கே உட்கார்ந்து இருக்கிறார். ஒரு கல்லூரியிலே பணி செய்கின்ற ஒரு பேராசிரியர், அவர் ஒரு ஓயின் ஷாப்பிலே இருந்துகொண்டு அந்த வியாபாரத்தைப் பார்க்கும்போது, அதைப் பார்ப்பதற்கே ஓர் அருவருப்பான சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதுபோலப் பல நிகழ்ச்சிகளை, பல நிலைகளை என்னால் எடுத்துக் கூறமுடியும். இருந்தாலும்கூட, பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரிந்தால், உழைப்புக்கு ஏற்ற ஊதியம், பல நாடுகளைச் சுற்றிப் பார்க்கும் வாய்ப்பு, இவை அனைத்தும் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று தெரிந்தும், உழைக்காமல் காலம் ஓட்ட எண்ணுபவர்கள் இதனை வரவேற்காதது ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஆகவே என்னைப் பொறுத்தமட்டிலும் இந்தச் சட்டமுன்வடிவை வரவேற்று அமைகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை. திருமதி யசோதா, அடுத்த சட்டமுன்வடிவிலும் சேர்த்து கருத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சொல்லிவிடுங்கள். அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகம் (குறுக்கீடு) திரு. பொன்முடி, நீங்கள் இந்த இரண்டிலும் சேர்த்துப் பேசலாம்.

டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக, பல்கலைக்கழகங்கள் என்று உருவாக்கப்படுகின்றபோது, அவை ஆராய்ச்சிகளுக்காக உருவாக்கப்பட்டவைதான் — Research-oriented. கல்லூரிகள் என்று சொல்கிறபோது, அவை பட்டப்படிப்பிற்காக உருவாக்கப்பட்டவைதான். அதுதான் நோக்கமாக ஆரம்ப காலத்திலிருந்து இருந்து வந்தது. பல்கலைக்கழகங்களுக்கே அனைத்துக் கல்லூரிகளையும் நிர்வகிக்கின்ற பொறுப்பைக் கொடுப்போம் என்று சொன்னால், அது சரியாக வராது. மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இப்போது பல்கலைக்கழகங்களை நிர்வகிப்பதிலேயே பல்வேறு சிக்கல்கள், நிர்வாகச் சிக்கல்களாக இருந்து வருவதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

[டாக்டர் க. பொன்முடி]

[2002 மே 10]

ஒரு Director of Collegiate Education— கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரகம் செய்து கொண்டிருந்த பணியை இன்று ஒரேயடியாக நீங்கள் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே திணிப்பீர்கள் என்று சொன்னால், இந்தப் பல்கலைக்கழகங்கள் அரசுக் கல்லூரிகளை ஏற்று நடத்துவதற்கு இயலுமா, அது அந்த நிர்வாகத் திறனைச் செம்மையாகச் செயல்படுத்துவதற்குச் சாத்தியக்கூறுகள் உண்டா, என்பதை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதுமட்டும் அல்ல, கல்லூரியிலே பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுக்கும், பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களுக்குமிடையே சர்வீஸ் கண்டிஷன்ஸ், அவர்களுக்கு இடையிலே இருக்கின்ற ஊதிய உயர்வுகள், அவர்களுக்கு இருக்கிற பணி நிபந்தனைகள் எல்லாம் வேறு, வேறு விதத்திலே இருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், பல்கலைக்கழகத்திலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுடைய ஓய்வு பெறுகிற வயது 60. கல்லூரியிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுடைய வயது 58. பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களாக அவர்களை நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டால், கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு 60 ஆக உயர்த்தப் போகிறீர்களா? உயர்த்தினால் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். 58-ஐ 60-ஆக உயர்த்தப் போகிறீர்களா? ஆனால், இப்போது நீங்கள் அண்ணா பல்கலைக்கழகத்திலே இருக்கிறபோது, அதிலே சேர்த்த அரசுப் பொறியியல் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு அந்த 58 தான் இருக்கும். ஏனென்றால், நீங்கள் முதலிலேயே, அரசுக் கல்லூரிகளில் இருந்த பணியாளர்கள் என்று உத்தரவு இட்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? அண்ணா பல்கலைக்கழகத்திலே இணைக்கப்பட்டு இருக்கிற அந்தக் கல்லூரிகளினுடைய ஆசிரியர்களுடைய ஓய்வு பெறும் வயது 58தான். பல்கலைக்கழகத்திலே இருப்பவர்களுக்கு 60. நீங்கள் அவர்களைப் பல்கலைக்கழக ஊழியர்களாக அறிவித்துவிட்டு, ஆனால் ஓய்வு பெறும் வயது மட்டும் அவர்களுக்கு 58 என்றிருக்கும் என்று சொன்னால், அது ஏற்படையதாக இருக்காது. அந்த அச்சம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது.

அது மட்டும் அல்ல இந்தப் பல்கலைக்கழகம் என்பது நிர்வாக burden-- நான் முன்பே சுட்டிக்காட்டியது போல ஒரு Collegiate Education Directorate-- உங்களுக்குத் தெரியும், அது எவ்வளவு பணிகளை எந்த அளவிற்கு உள்ளடக்கி இருந்தது என்பது. அது ஒரு Research-oriented ஆகத்தான் இருக்க வேண்டும். அதிலே, பல்வேறு கல்லூரிகளிலே, இங்கே படித்த பேரவைத் தலைவர், மற்ற உறுப்பினர்கள், நாம் எல்லாம் கல்லூரியிலே படித்துவிட்டு, பல்கலைக்கழகத்திலே படிக்கிற வாய்ப்பு-- பல பேருக்குக்--கிடைத்து, பல பேருக்குப் படிக்க வாய்ப்புக்கடக்

[2002 மே 10]

[டாக்டர் க. பொன்முடி]

கிடைக்காமல் இருக்கலாம். Residential University என்று, ஒரே இடத்திலேயே பல்கலைக்கழகங்கள் இருப்பதுண்டு. அப்படிப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்கள் தமிழகத்திலேயிருந்து மாறி வருகிற ஒரு சூழ்நிலை, ஆகவேதான், இது கல்லூரி ஆசிரியர்களிடத்திலே பதற்றமான நிலைமையை உருவாக்கி இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-40)

அரசாங்கத்திலே ஒரு பாதுகாப்பான பணி இருக்கிறது. பல்கலைக்கழகம், U.G.C. கொடுக்கிற நிதியை வைத்துக்கொண்டு மட்டுமே பல்கலைக்கழகங்களை நிர்வகிக்க வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது. நிதிப் பற்றாக்குறை ஏற்படுவதற்கான அவசியங்கள் அப்போதைக்கு அப்போது ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல், அரசுக் கல்லூரிகளிலே படிக்கின்ற மாணவர்களுக்குக் கட்டணம் குறைவாக இருக்கிறது. ஆனால், பல்கலைக்கழகத்திலே படிக்கிறபோது அவர்கள் கட்ட வேண்டிய கட்டணமும் அதிகமாக இருக்கிறது. நீங்கள் இல்லையென்று மறுக்க முடியாது. ஏனென்று சொன்னால், நீங்கள் இப்போது அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தோடு சேர்த்திருக்கிற அரசுப் பொறியியல் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு, அரசுக் கல்லூரியாக இருக்கிறபோது அவர்கள் கட்டிய கட்டணத்தைவிட இப்போது பல்கலைக்கழகத்திலே அவர்கள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற கட்டணம் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மாணவர்களுக்கு ஒரு பயம், அரசுக் கல்லூரிகளிலே நமக்குக் கட்டணம் குறைவாக இருக்கிறது. பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைத்துவிட்டால் கட்டணம் கட்ட வேண்டியதும் அதிகமாக இருக்குமோ என்ற பயமும் அவர்களுக்கு இருக்கிற காரணத்தால், தற்போது இருப்பதைப் போலவே அது இருக்கலாம். அந்தச் சட்டத்திலே சொல்கிறபோது, சில கல்லூரிகள் எல்லாம் விடப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, விழுப்புரத்திலே இருக்கின்ற அரசினர் கலைக் கல்லூரி, கட்டலூரிலே இருக்கிற அரசினர் கலைக் கல்லூரி, அந்தப் பெயர்கள் எல்லாம் இதிலே காணவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொன்முடி அவர்கள் தொகுதி சார்ந்த அந்த விழுப்புரம் அரசினர் கலைக் கல்லூரி பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம் வரவிருக்கிறது. அதற்கான சட்டமுன்வடிவை அறிமுகம் செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, அதில் அந்தக் கல்லூரிகள் எல்லாம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[2002 மே 10]

டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகச் சட்டமுன்வடிவை எல்லாம் காலையிலேதான் எங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். படிக்க நேரமில்லை. அதைப் படித்திருந்தால் நான் சொல்லியிருக்க மாட்டேன். காலையிலே இங்கு வந்துதான் அதெல்லாம் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே, அதிலே சேர்த்திருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னாலும்கூட, இதிலே குறிப்பாக அரசுக் கலைக் கல்லூரிகளுக்கு....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பொன்முடி, அது இன்னும் ஆய்வுக்கு வரவில்லை. (குறுக்கீடு) அது இன்னும் ஆய்வுக்கு வரவில்லை.

டாக்டர் க. பொன்முடி: அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, இதைப் பொறுத்தவரையிலே, இந்தக் கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையிலே, அவை அரசுக் கலைக் கல்லூரிகளாக இயங்குவதுதான் அவர்களுக்குச் சிறப்புடையதாக இருக்கும். பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அந்த நிர்வாகச் சுமையைக் குறைப்பதாக இருக்கும். Collegiate Education Directorate என்று இருக்கிற அந்த அமைப்பே இல்லாமல் செய்துவிடுகிற ஒரு முயற்சியாக இது அமையும் என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மற்றொரு பில் நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள், Open University, அது வருகிறதல்லவா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை. அது வேண்டாம். அது ஆய்வுக்கு வரவில்லை. அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகம் மட்டும்தான்... (குறுக்கீடு) அது இன்னும் ஆய்வுக்கு வரவில்லை. திரு. வி.கே. லட்சுமணன், இந்த இரண்டிலும் பேசலாம்.

திரு. வி.கே. லட்சுமணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகச் சட்டத் திருத்தத்தை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தப் பல்கலைக்கழகமானது, ஒரு Unitary பல்கலைக்கழகமாக இருந்தபோது, இந்தப் பல்கலைக்கழகம் கடந்த பல ஆண்டுகளாக எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் அடையவில்லை. இப்போது இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தோடு, அருகிலே இருக்கின்ற அரசுக் கல்லூரிகளை இணைக்கின்றபோது இந்தப் பல்கலைக்கழகம் நல்லமுறையிலே செயல்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். இதைச் சுற்றியிருக்கின்ற அரசுக் கல்லூரிகளில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள், அரசுப் பணியாளர்கள் என்ற நிலைமை மாறி, பல்கலைக்கழகத்திலே பணியாற்றுகின்ற உயர்ந்த

2002 மே 10]

[திரு. வி.கே. லட்சுமணன்]

அந்தஸ்தை அவர்கள் பெற இருக்கிறார்கள். அதேபோல, அந்தக் கல்லூரியிலே படிக்கின்ற மாணவர்கள் வெறும் கல்லூரி மாணவர்கள் என்ற நிலைமை மாறி, பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் என்ற நிலைமைக்கு அவர்கள் உயர்த்தப்பட இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, சுற்றியிருக்கின்ற அரசுக் கலைக் கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு ஆண்டு பணியாற்றினாலும் Reader என்ற பதவிக்கு மேலே போக முடியாது. ஆனால், இன்றைக்குப் பல்கலைக்கழகத்தோடு இணைக்கின்றபோது, அவர்கள் பேராசிரியர்களாக வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, Constituent College என்று சொல்கிறபோது, அது ஒரு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆக, ஏறத்தாழ பல்கலைக்கழகத்திலே நடைபெறுகின்ற எல்லா ஆராய்ச்சிகளும் அங்கேயே நடைபெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, மேலை நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களோடு ஆராய்ச்சிக்காக ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு, அதன் மூலமாக இந்தக் கல்லூரிகளும் முன்னேறுவதற்கு ஏராளமான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. பல்கலைக்கழகமானியக் குழுவினுடைய விதிகளுக்கேற்ப, அதாவது ஒரு நாளைக்கு 7 மணி நேரம், ஒரு வாரத்திற்கு 6 நாட்கள் பணியாற்றுவது என்ற அந்த விதிகளுக்கேற்பப் பணியாற்ற வேண்டிய நிலையும் அங்கே ஏற்படும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். உத்தியத்தைப் பொறுத்தமட்டில் எந்த வேறுபாடும் இருக்காது என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். அதுமட்டுமின்றி மத்திய அரசினுடைய நிதி வழங்கும் நிறுவனங்கள்—U.G.C., I.C.R., I.C.M.R., D.B.T., D.R.D.O. போன்ற நிறுவனங்களுடைய நிதிகளை நேரடியாக இந்தக் கல்லூரிகள் பெற்று, அதன் மூலமாக ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவதற்கு ஏராளமான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. எனவே, இதையெல்லாம் இன்றைக்கு இந்தத் திருத்தத்தின் மூலமாக நாம் பெற இருக்கிறோம். எனவே, இந்தத் திருத்தத்தை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன்.

(முற்பகல் 11:45)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பாக திரு. கி. பாரிமோகன்.

***திரு. கி. பாரிமோகன்:** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு பல்கலைக்கழகங்கள் பற்றிய சட்டங்களுக்கான திருத்தச் சட்டமுன்வடிவிலே பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, இன்றைக்குக் கிராமப்புறத்திலே

[திரு. கி. பாரிமோகன்]

[2002 மே 10]

வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற மாணவர்கள் அரசுக் கல்லூரிகளை நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கல்லூரிகளில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு, அவர்களுடைய சேர்க்கைக் கட்டணம், பயிற்சிக் கட்டணம் உயர்க்கூடிய சூழ்நிலை இதனால் ஏற்படுகிற நிலை இருக்கிறது. அந்தந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற பல்கலைக்கழகங்களோடு இந்த அரசுக் கல்லூரிகள் சேர்க்கப்படும்போது, அங்கே பாதிக்கப்படுபவர்கள் கிராமத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட சிறுபான்மைச் சமுதாயங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களாக இருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதே நேரத்திலே இன்றைக்குப் பல்கலைக்கழகங்கள் என்று கூறுகின்றபோது, எனக்கு முன்னாலே பேசிய நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஞானசேகரன் அவர்கள் சொன்னதுபோல், உதாரணத்திற்கு சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பல்வேறு காலகட்டங்களிலே சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பல்வேறு விதிமுறை மீறல்கள், முறைகேடுகள் நடைபெற்றன. பல்வேறு பத்திரிகைகளில் ஆதாரபூர்வமாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. சமீபத்திலேகூட ஓராண்டுக்கு முன்னால் ஒரு மிகப் பெரிய போராட்டம் மாணவர்களால் நடத்தப்பட்டது. உயர் நதிமன்றத்திலே வழக்கு நிலுவையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில்கூட, நான் அத்தனை விவரங்களையும் வருங்காலத்திலே எல்லாம் கொடுக்கிறேன் என்று இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலே மாணவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்குகின்றபோது, தகுதியானவர்களுக்குக் கொடுக்காமல், ஏதாவது ஒரு விதி மீறலைச் செய்து, அதில் ஏதாவது ஒரு பொத்தல் காரணத்தைச் சொல்லி, தகுதியான மாணவர்கள், கிராமப்புறத்திலே இருந்து வருகின்றவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் வேலைவாய்ப்பைப் பெறுகின்ற அந்தச் சூழ்நிலைத் தகுதியின் அடிப்படையிலே இருக்கின்றபோதுகூட ஏதாவது ஒரு குறையைச் சொல்லி, அந்த மாணவர்கள் சேருகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை அங்கே இருக்கின்ற ஒரு சிலர் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது காலம் காலமாக நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. பல்கலைக்கழகம் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றே ஓர் உதாரணமாக இருக்கும். ஆகவே, வருங்காலத்தில் நம்முடைய கல்வி

2002 மே 10]

[திரு. கி. பாரிமோகன்]

அமைச்சர் அவர்கள் அவருடைய காலத்திலே கண்டிப்பாக இவற்றை எல்லாம் சீர்திருத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, பேராசிரியர்களுக்குப் பதவி உயர்விலே சிக்கல் ஏற்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை, இந்த இணைப்பிலே ஏற்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. பேராசிரியர்கள், மாணவர்களைப் பாதிக்கின்ற சூழ்நிலை, பல்கலைக்கழகத்தினுடைய இந்தத் திருத்தச் சட்டங்கள் மூலம் ஏற்படுகின்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதேபோலப் பல்கலைக்கழகங்களிலே இடஒதுக்கீடு சரியாகப் பின்பற்றப்படுவது இல்லை. அதனால் பல்கலைக்கழகங்களிலே சமூக நதி கிடைப்பதில்லை. சமூக அநீதியை இன்றைக்குப் பல்கலைக்கழகங்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதுதான் உண்மை. ஆகவே, இந்தப் பல்கலைக்கழகங்கள் பற்றிய இந்தத் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்வதோடு, வருங்காலத்திலும் நமது கல்வி அமைச்சர் இதற்கெல்லாம் சரியான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: போளூர் வரதன். (குறுக்கீடு) யசோதா பேசி விட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர், நீங்கள் பேசிவிட்டீர்கள் அல்லவா? (குறுக்கீடு) சரி. திரு. போளூர் வரதன்.

திரு. போளூர் வரதன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசுக் கல்லூரிகளை பல்கலைக்கழகங்களோடு இணைக்கின்ற இந்த Bill மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் இன்றைக்கு இந்த நிலையை ஏன் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இங்கே இருக்கின்ற நம்முடைய சட்ட மந்திரிகூட தியாகராயர் கல்லூரியிலே படித்தவர். நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தில் படித்தவர். நம்முடைய ரெவின்யூ மினிஸ்டர் என்னுடன் Law College-லே படித்தவர். இப்படி இங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் பல்வேறு கல்லூரிகளிலே படித்தவர்கள் என்றாலும்கூட, யுனிவர்சிட்டி என்று வருகிறபோது, அன்று சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை யுனிவர்சிட்டி மதுரை யுனிவர்சிட்டி என்ற சில யுனிவர்சிட்டிகள் மட்டும்தான் தமிழகத்தில் இருந்தன. அதற்குப் பின்னாலே பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களை உருவாக்கினோமே தவிர, அதற்கு என்று சில நெறிமுறைகளை ஆட்சியாளர்கள் உருவாக்கவில்லை.....

[2002 மே 10]

(முற்பகல் 11-50)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இரண்டு நிமிடங்களிலே பேச்சை முடித்துவிட்டு, உட்கார்ந்துகொள்ளுங்கள்.

திரு. போளூர் வரதன்: நான் வேண்டுமானால் உட்கார்ந்து விடுகிறேன், சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இல்லை. அவர், உங்களுடைய பார்ட்டி., பேசிவிட்டார்கள்.

திரு. போளூர் வரதன்: இல்லை. ஏஜெகேஷன் வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திருமதி யசோதா அவர்கள் பேசிவிட்டார்கள்.

திரு. போளூர் வரதன்: நான் என்ன சொல்கிறேன்? இப்போது நான் யாருக்கும் விரோதமாகப் பேசவில்லை. கல்வி எப்படி இருக்க வேண்டும் தமிழ்நாட்டிலே என்ற, என்னுடைய கருத்தைச் சொல்வதற்குக்கூட நீங்கள் விடவில்லை என்றால்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நிறைய உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. போளூர் வரதன்: மணி அடிக்கிறீர்கள் என்றால் நான் என்ன பண்ணப் போகிறேன்? உட்கார்ந்துகொள்ளப் போகிறேன். அரசுக் கலைக் கல்லூரிகளைப் பல்கலைக்கழகங்களோடு இன்றைக்கு இணைக்கின்றபோது, அதிலே சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதை அரசு நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். சென்னை யுனிவர்திசிட்டி மாணவன் நான் என்று சொல்கிறபோது, நாங்கள் படிக்கின்றபோது யுனிவர்திசிட்டியினுடைய வரலாறுகள் வேறு மாதிரி இருந்தன.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

நம்முடைய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மதுரையிலே படிக்கின்றபோது....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இரண்டு நிமிடங்களிலே பேசி முடித்துவிடுங்கள். ஏனென்றால், அது மரபு கிடையாது. ஓர் இயக்கத்திற்கு ஒருவர்தான் பேசுவது என்ற மாதிரி வைத்திருக்கிறோம். திருமதி யசோதா பேசியாகிவிட்டது. (குறுக்கீடு) இரண்டு பேர் பேசவில்லையே!

2002 மே 10]

திரு. போளூர் வரதன்: நான் ஒரு நிமிடத்திலே பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். இருங்கள், பிரச்சினை அது இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சரி, பேசுங்கள்.

திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே...

திரு. போளூர் வரதன்: அக்கா, உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) யசோதா அக்கா உட்காருங்கள். அக்கா, உட்காருங்கள்.

திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை. கீரைக் கடைக்கு எதிர்க் கடை என்ற அளவிலே கூடாது.

திரு. போளூர் வரதன்: அரசுக் கல்லூரிகள் பல்கலைக்கழகங்களோடு இணைக்கப்படுகின்றபோது, ஆசிரியர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? பேராசிரியர்கள் என்று சொன்னால், நமக்குப் பதவி குறைக்கப்படுமோ என்கிற ஒரு அவநம்பிக்கை இன்றைக்கு ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள் மத்தியிலே இருக்கிறது. அதற்கு அரசு முதலில் உத்தரவாதத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, பல்கலைக்கழகங்களிலே இருக்கின்ற பேராசிரியர்கள் சம்பளம் வேறுவிதமாக இருக்கிறது. கல்லூரிகளிலே பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் வேறு விதமாக இருக்கிறது. கல்லூரியிலே இருக்கின்ற ஆசிரியர்கள், மற்ற இதர அரசு ஊழியர்களுக்கு என்று பார்க்கின்றபோது, அங்கே இருக்கின்ற Quota system, S.C., B.C, others, இந்த சிஸ்டத்திலே முழுமையாக fill-up பண்ணப்படுவதில்லை. அதே நிலை பல்கலைக்கழகங்களிலேயும் இருக்கிறது. அப்படி இணைக்கப்படுகின்றபோது மார்க் சிஸ்டத்தை வைத்திருக்கிறீர்கள். அந்த மார்க் சிஸ்டம் என்று பார்க்கின்றபோது, கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற மாணவர்களால் சென்டம் மார்க் வாங்க முடியாது. கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு மேல்படிப்புக்குப் பல்கலைக்கழகம் என்று வருகின்றபோது, பல்கலைக்கழகத்திற்கு என்று ஒரு சில விதிமுறைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு உட்பட்ட மார்க் இல்லையென்று சொன்னால், Higher studies-க்கு வரமுடியாது. அப்படி வருகின்றபோது கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு ஒரு பர்சன்டேஜ் ஆப் மார்க்ஸ் add பண்ணுவதற்கு நீங்கள் விதிமுறையிலே இணைக்கவேண்டும்.

[திரு. போளூர் வரதன்]

[2002 மே 10]

அப்படி இணைப்பதன் மூலமாக, கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகங்களிலே இருக்கின்ற கோர்ஸ்களிலே Higher studies படிப்பதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. கல்வியில் எல்லா நிலைகளிலேயும் சமமாக இருக்க வேண்டும். ஜாதி, மதப் பாகுபாடு இன்றி கல்வி அனைவருக்கும் கிடைப்பதற்கு இந்தப் பல்கலைக்கழகங்கள் Universities முயற்சிக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்தப் போராட்டமே, salary ப்ராப்ளத்தினால்தான். கல்லூரிகளைப் பல்கலைக்கழகங்களாக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறார்கள். அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்கி, அரசு இந்த வேரியேஷன்களை எடுத்து, ஒரு நல்ல நிலையில் அவை இணைக்கப்படுகின்றபோது தமிழகத்தினுடைய கல்வியினுடைய தரம் உயரும் என்பதைக் கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: செல்வி க. பாலபாரதி.

செல்வி க. பாலபாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏழையெளிய மாணவர்களுக்கு உயர் கல்வியை எட்டாக்கனியாக ஆக்குவதற்குரிய ஒரு முயற்சியாகத்தான் இந்த மசோதாவை நாங்கள் பார்க்கின்றோம். ஏழையெளிய, நடுத்தர மாணவர்கள், குறிப்பாகப் பெண்களினுடைய கல்வி உரிமையைப் பறிக்கக்கூடிய அபாயம் இருப்பதனாலே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நாங்கள் எதிர்க்கின்றோம். இந்த மசோதாவை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றோம். இது மாணவர்களுக்குக் கல்விக் கட்டணத்தைக் கடுமையாக உயர்த்தக்கூடிய நடவடிக்கை என்ற முறையில், இதனை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

அதேபோன்று, அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகத்தோடு இதர உறுப்புக் கல்லூரிகளாகச் சேர்க்கக்கூடிய நடவடிக்கை என்பது மாணவிகளுக்கும், பேராசிரியர்களுக்கும் மிகப் பெரிய சிக்கலை ஏற்படுத்தும். கொடைக்கானல் என்பது ஒரு மலைப் பகுதி. போக்குவரத்துக்கான வசதி ஓரளவே இருக்கக்கூடிய பகுதி. தங்கும் வசதியும் அங்கு போதிய அளவுக்கு நிறைவு செய்யப்பட்டதாக இல்லை. ஆகவே, மாணவிகள், பேராசிரியர்களுடைய பாதுகாப்பை முன்னிட்டு கொடைக்கானலில் அமையக்கூடிய இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தை-- திண்டுக்கல், ஒடுக்கம் பகுதியில் ஏற்கெனவே 160 ஏக்கர் நிலம் தேர்வு செய்யப்பட்டு, கோப்பு நிலுவையில் இருக்கிறது--அங்கு கொண்டு வருவது

2002 மே 10]

[செல்வி க. பாலபாரதி]

அந்த மாணவிகளுக்கு, பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பாகவும், இன்னும் இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கும் உதவிகரமாக இருக்கும்.

முற்பகல் 11-55

மேலும், இந்த மகளிர் கல்லூரிகளை உறுப்புக் கல்லூரிகளாக மாற்றும்போது, கல்லூரிகளில் பயிலும் மாணவிகளுடைய கல்விக் கட்டணம் எவ்வாறு இருக்கப் போகிறது என்பது தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஆசிரியர்களுடைய பணிநிலைகள் எவ்வாறு இருக்கப் போகின்றன, ஆசிரியர்களுடைய ஊதியப் பட்டுவாடா எவ்வாறு இருக்கப் போகிறது, பல்கலைக்கழகம் மற்றும் உறுப்புக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கான பணி நிலைகள், பணி மூப்பு எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்பட இருக்கின்றன என்பது எல்லாம் ஒரு மிகப் பெரிய அளவுக்குக் கவலைப்படக்கூடிய விஷயமாகவும், அதற்குப் பாதிப்பு ஏற்படக்கூடிய அம்சமாகவும் இருக்கிறது. மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்திற்கு உட்பட்ட கல்லூரிகளாக, திண்டுக்கல், நிலக்கோட்டை மகளிர் கல்லூரிகளுடைய மாணவிகள் தங்களுடைய குறைகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்வதற்கு திண்டுக்கல் போன்ற இடம்தான் இன்றைக்கு வசதியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதேபோன்று Controller of Examinations, Registrar என்ற இரு பதவிகளுக்கும் கல்வித் தகுதி என்பது இந்த மசோதாவில் வரையறை செய்யப்படவில்லை. அது செய்யப்பட வேண்டும். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒரு கட்சிக்கு ஒருவர்தான் பேச முடியும்.

செல்வி க. பாலபாரதி: நாமினேட் உறுப்பினர்கள் மூன்றில் ஒரு பங்கு மட்டுமே இருக்க வேண்டும். துணைவேந்தர் நியமனத்தில் தற்போதுள்ள முறைக்குப் பாதிப்பு ஏற்படுத்தக்கூடிய விதமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, துணைவேந்தர் நியமனத்தில் தற்போதுள்ள முறையே பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

அதேபோன்று P.F. பற்றி இதிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், salary grant பற்றி எதுவும் கூறப்படவில்லை. கல்விக் கட்டணத்தை உயர்த்த சிண்டிகேட்டுக்கு உரிமை உண்டு என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் எவ்வளவு என்று வரையறுத்துக் கூறப்படவில்லை. அதேபோன்று, வயது வித்தியாசம் என்பதும், பணியிலே ஈடுபடக்கூடிய பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களுக்கு இடையில் வேறுபாடு என்பதும் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை நாங்கள் எதிர்க்கின்றோம். இதை வாபஸ் பெற

[செல்வி க. பாலபாரதி]

[2002 மே 10]

வேண்டுமென்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறோம். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி, 23 மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. (குறுக்கீடு) ஏதாவது கேள்வி வேண்டுமானால் கேட்கச் சொல்லுங்கள். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் யாராவது பேச வேண்டுமா? (குறுக்கீடு) கோ. இரவிராஜ். ஒரு கட்சிக்கு ஒருவர்தான் பேச முடியும். உட்காருங்கள். அது புது மரபு. (குறுக்கீடு) திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி.

***திரு. வே. கிருஷ்ணமூர்த்தி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வித் துறை நிர்வாகம், கல்லூரி நடத்துவது, நிர்வாகம் போன்றவற்றை நடத்துவது என்பது வேறு, இதற்கான நிதி ஆதாரங்களைப் பெறுவது என்பது வேறு. குறிப்பாக, நிதி ஆதாரங்களை எங்கிருந்து பெற முடியும்? தமிழகத்தில் உள்ள ஏழை மாணவர்கள் எல்லாம் அரசுக் கல்லூரிகளிலும், அரசு உதவி பெறும் கல்லூரிகளிலும்தான் குறைந்த கட்டணத்தைச் செலுத்திப் படித்து வருகிறார்கள். பல்கலைக்கழகங்களின் நேரடிப் பொறுப்பில் கொண்டுவரும்போது, கல்விக் கட்டணம் அதிகரிக்கப்படும்போது, அதனால் ஏழை மாணவர்கள் உயர் கல்விக்கான வாய்ப்பு இல்லாமல் போகின்ற நிலை ஏற்படும். தற்போது அரசுக் கல்லூரி ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களாக மாறும்போது, அவர்களுக்கு இணையான உதவிகளைப் பெறுவார்கள். ஓய்வு பெறும் வயது என்பது 58 ஆக இருக்கிறது அரசுக் கல்லூரிகளில். பல்கலைக்கழகங்களில் 60 ஆக மாற்றப்படும். பல அரசுக் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களாக மாறும்போது, அவர்கள் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்களுக்கு இணையாக மாற்றப்படுவார்கள். தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் பொதுவான சட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று ஏற்கெனவே கல்வி அமைச்சர் அறிவித்துள்ளார். இந்த நிலையில் பல்கலைக்கழகங்களின் பொதுச் சட்டத்தை உடனடியாக அறிமுகப்படுத்தவில்லை. இவை தற்போது முன்வைக்கப்பட்ட திட்டங்கள். தேர்வுகள் நடத்துகின்ற தேர்வுக் கட்டுப்பாட்டு அலுவலர் கல்வியாளராக இருக்க வேண்டுமா என்பது தெளிவாக இல்லை. தேர்வுக் கட்டுப்பாட்டு அலுவலர் கல்வியாளராக இருக்க வேண்டும் என்று சட்டத்திலே தெளிவாக வரையறுத்துக் கூறிட வேண்டும். தற்போது, எல்லாப் பல்கலைக்கழகங்களும் அஞ்சல் வழிக் கல்விப் படிப்புகளை நடத்துகின்றன. அதன் இயக்குநர், ஊழியர்கள், மாணவர்களின் நலன் குறித்து தமிழ்நாட்டில் உள்ள எந்தப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்திலும் விதிகள் வகுக்கப்படவில்லை. இதற்கான

2002 மே 10]

[திரு. வே. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

விதிகளும் வகுக்கப்பட வேண்டும். கோவை பாரதியார் பல்கலைக்கழகத்தில், பல்கலைக்கழகப் பணிக் குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கு மாறாக, கல்வியாளர் இல்லாத ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதைக் கல்வியாளர்கள் குழுக்கள் பரிந்துரை செய்துள்ளன. இதனையொட்டி, 10 மாநிலங்கள் திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழகங்களை அமைத்துள்ளன. தமிழகத்திலேயும் ஒரு திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழகம் அமைக்க இன்றைய முதலமைச்சர் முந்தைய ஆட்சிக் காலத்தில் ஒரு சட்டமுன்வடிவைத் தயாரித்தார். அதை இப்போது நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும், இதனால் ஏழை மாணவர்கள் இன்னும் குறைந்த செலவில் கல்வி பெற வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று கூறி, பல்கலைக்கழகங்களோடு அரசுக் கல்லூரிகளை இணைப்பதன் மூலம் ஏழையெளிய மாணவர்கள் கல்வி பெறுகின்ற வாய்ப்பே இல்லாமல் போய்விடும். அதேபோன்று சமூக நீதி போன்றவைகளெல்லாம் கிட்டாமல் போகின்ற வாய்ப்பு இதன் மூலம் ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லி, இந்தச் சட்டமுன்வடிவிலே திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதையும் சொல்லி, இதை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக எதிர்க்கிறோம்.

நண்பகல் 12-00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள், உயர் கல்வியிலே பல மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்து, தமிழகத்தை இந்தியாவினுடைய முதல் மாநிலமாக மாற்றுவதற்காக இத்தகைய ஒரு சட்டமுன்வடிவை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். உயர் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் பல்வேறு மாற்றங்களையும், திட்டங்களையும் கொண்டு வந்து, புரட்சியை உருவாக்கியது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான், பல்வேறு புதிய பல்கலைக்கழகங்கள் எல்லாம் உருவாக்கப்பட்டன. ஆகவே, உயர் கல்விக்கு அதிக முக்கியத்துவம் தரவேண்டுமென்பதில் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் மிகவும் கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கின்றார்கள்.

[டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

[2002 மே 10]

உயர் கல்வியைப் பார்க்கும்போது, உயர் கல்வியில், அதற்கு ஒரு தன்னாட்சியை வழங்குவது என்பது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை. ஏனென்றால், உயர் கல்வியில், பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசியதுபோல, ஆராய்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் தர வேண்டும். ஆராய்ச்சியின் மூலமாகத்தான் புதிய கண்டுபிடிப்புகளை இந்த நாட்டிலே உருவாக்க முடியும். அதன் மூலம் சமுதாயம் முன்னேற முடியும்; இந்த நாடும் முன்னேறும். ஆகவேதான், நல்லதொரு கல்வி நிலையங்களை உருவாக்கி, ஆராய்ச்சியை உருவாக்கி, அதன் மூலம் தமிழகத்தை முன்னணியில் கொண்டு வருவதுதான் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய எண்ணமாகும். அதனடிப்படையில், பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்கள் உருவாக்கப்பட்டவுடன், சில பல்கலைக்கழகங்களில் ஆராய்ச்சி மட்டும்தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பது உண்மைதான். ஆனால், ஒரு பல்கலைக்கழகம் என்றால், பட்டம் படிப்பு இருக்க வேண்டும்; அதுபோல, முதுகலைப் பட்டம் படிப்பு இருக்க வேண்டும். பிறகு, ஆராய்ச்சி இருக்க வேண்டும். இயைல்லாம் சேர்ந்தால்தான் ஒரு பல்கலைக்கழகம் முழுமை பெற்ற ஒரு அமைப்பாக இருக்கும். ஆகவே, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தை எடுத்துக்கொண்டு சில குறைபாடுகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அங்கே முறைகேடுகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த நிர்வாகத்திலே அந்த முறைகேடுகள் இருந்தால், இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அவற்றின் மீது கண்டிப்பாக இந்த அரசானது நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை உறுதியோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்த முறைகேடுகள் நடைபெற்றாலும், அவற்றின்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்த அரசுக்கு அதிகாரம் உள்ளது. ஆகவே, முறைகேடுகள் வராமல் பார்த்துக்கொள்வதை, இந்த அரசு பார்த்துக்கொள்ளும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதோடு, இந்தப் பல்கலைக்கழகங்களுடன் கல்லூரிகளைச் சேர்ப்பதா, வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி எல்லாம் சில கருத்துகளைச் சொன்னார்கள். பொதுவாக, பல்கலைக்கழகம் வருவதைத்தான் இந்த நாட்டிலே ஒவ்வொருவரும் விரும்புவார்கள். ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒரு பல்கலைக்கழகம் வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய, எல்லோருடைய கருத்தும் ஆகும். அப்படியிருக்கும்போது, இது ஒன்றும் நாம் புதிதாக ஏதோ ஒரு கல்லூரியை வேண்டுமென்றே ஒரு பல்கலைக்கழகத்துடன் சேர்த்துவிடவில்லை. பார்த்தீர்கள் என்றால், முதலிலே நம்முடைய சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட்ட நேரத்தில், அப்போது அது தேர்வுகளை நடத்துவதையும், அதற்குப் பிறகு பட்டங்கள் தருகின்ற

2002 மே 10]

[டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

முறையைத்தான் செயல்படுத்திக்கொண்டு இருந்தது. காலப்போக்கில்தான் மெதுவாக ஆராய்ச்சியும், சில பாடங்களும் அங்கே புகுத்தப்பட்டன. ஆனால், அதற்குப் பிறகு பார்த்தீர்கள் என்றால், பல்வேறு கல்லூரிகளையெல்லாம் நாம் பல்கலைக்கழகமாக மாற்றி இருக்கின்றோம். அக்ரிகல்சரல் யுனிவர்திட்யை எடுத்துக் கொண்டால், முதலிலே அது கல்லூரியாகத்தான் இருந்தது. அதேபோல, அனிமல் ஹஸ்பண்டரி என்ற அந்தப் பல்கலைக் கழகம், முதலிலே பார்த்தீர்கள் என்றால், கல்லூரியாக இருந்து, பின்னர் பல்கலைக்கழகமாக மாற்றப்பட்டது.

அண்ணா பல்கலைக்கழகம் என்று பார்த்தீர்கள் என்றால், அதுவும் கல்லூரியாகத்தான் இருந்தது. அந்தக் கல்லூரிதான் பல்கலைக்கழகமாக மாற்றப்பட்டது. அதுபோல பல இடங்களில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, கல்லூரிகளைப் பல்கலைக்கழகங்களுடன் சேர்ப்பதையும், மாற்றுவதையும் புதிதாக இந்த நாட்டிலே கொண்டு வந்துவிடவில்லை. இவையெல்லாம் நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. அண்டை மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், கர்நாடகத்திலே பார்த்தீர்கள் என்றால், எல்லா அரசுக் கல்லூரிகளையும் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைத்திருக்கின்றார்கள். இதை எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், பல்கலைக்கழகமானது ஒரு தன்னாட்சி பெற்ற நிறுவனம். உயர் கல்வியிலே கல்லூரிகளுக்கு ஒரு தன்னாட்சி தரவேண்டும் என்றுதான் எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். ஏதோ அரசு அதற்காக ஓர் இயக்குநரை வைத்துக்கொண்டு, அதன் மூலமாகத்தான் நிர்வாகம் செய்ய வேண்டும் என்ற தேவை கிடையாது. ஆகவே, நிர்வாகம் வேறு, அந்த நிர்வாகத்திற்கெல்லாம் நாம் அவர்களுக்குச் சுதந்திரத்தை அளித்து, அந்தக் கல்லூரி ஆசிரியர்களானவர்களும், கல்வி நிர்வாகமானதும் அரசினுடைய நேரடிப் பார்வையிலே இருக்கக்கூடாது என்றுதான் இந்த அரசு விரும்புகிறது. ஏனென்றால், கல்வியானது உயர் கல்வியானது, தன்னாட்சி கொடுப்பதன் மூலம் வளரும் என்ற நம்பிக்கை இந்த ஆட்சிக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

பிற்பகல் 12-05

அத்துடன் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லும்போது சில கருத்துகளைச் சொன்னார்கள். ஞானசேகரன் சொல்லும்போது, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முறைகேடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார். நான் அவருக்குச் சொல்லிக்கொள்கின்றேன், அவை என்ன என்று தெரிந்தவுடன், நாங்கள் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று உறுதி தருகின்றோம்.

[டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

[2002 மே 10]

அடுத்தபடியாக, திருமதி யசோதா அவர்கள் பேசும்போது, கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் பற்றியும், அவர்கள் எவ்வாறு ஆராய்ச்சி எல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். ஒரு கல்லூரி என்றால், ஏதோ பட்டப் படிப்பு மட்டும் சொல்லிக் கொடுப்பதற்காக ஒரு கல்லூரி கிடையாது. அதிலே ஆராய்ச்சியும் இருக்க வேண்டும். அந்த உயர் கல்வியிலே ஆராய்ச்சி இருந்தால்தான், அந்தக் கல்லூரியின் தரமும் உயரும். மாணவர்களும் நல்ல கல்வி பெற முடியும். ஆசிரியர்களும் தங்களை அதற்கேற்றாற்போல் அமைத்துக் கொள்ள முடியும். ஆகவே, அந்தக் கல்லூரி ஏதோ பட்டப் படிப்போடு நின்றுவிடாமல், ஆராய்ச்சிக்கும் முக்கியத்துவம் தரவேண்டிய நிலையிலே இருக்கின்றோம். ஆகவே, இந்த ஆராய்ச்சி எல்லாம் வளர வேண்டும் என்றால், அது பல்கலைக்கழகத்தின் நேரடியான பார்வையிலே இருக்கும்போது சிறப்பாகச் செயல்படுத்துவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன.

அதுபோல நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்முடி அவர்கள் சொல்லும்போது, சில கருத்துகளைச் சொன்னார்கள். நிதிப் பற்றாக்குறை பல்கலைக்கழகத்தில் இருக்கும்போது, எவ்வாறு இந்தக் கல்லூரிகளை நிர்வகிக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள். கல்லூரியைப் பொறுத்தவரை, இதுவரை அரசு என்ன செலவு செய்துகொண்டு இருக்கிறதோ, அவ்வளவு பணத்தையும் நாம் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தரத்தான் இருக்கின்றோம். ஆகவே, இந்த ஆசிரியர்களுக்கு என்ன உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமோ, அவர்களுடைய பணிகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமோ, அத்தகைய நிலைமையானது இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும். ஆகவே, அந்த விஷயத்தில் எந்தவிதத்திலும் அரசு பின்வாங்காது. நீங்கள் பார்த்தீர்கள் என்றால், இப்பொழுது நம்முடைய அரசுக்குக்கூட நிதி நெருக்கடி இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் நிதி அமைச்சரைப் பார்ப்பீர்கள் என்றால், சம்பளம் கொடுப்பதற்கு எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என்பது தெரியும். ஆனால், பல்கலைக்கழகத்திலே சம்பளம் தரமுடியாது என்ற பிரச்சினை எழவில்லை என்று நான் சொல்ல விரும்புகின்றேன். ஆகவே, அப்படியே ஒரு நிலைமை வந்தால்கூட அரசு சுமமா இருக்காது. ஏனென்றால், அது நம்முடைய அங்கம்தான். அது தன்னாட்சி தரப்பட்டதாக இருந்தாலும், அது நம்முடைய குழந்தை. அதற்கு வேண்டிய அனைத்துச் செலவையும், அதற்கு வேண்டிய ஆதரவையும் தருவது இந்த ஆட்சியினுடைய கடமை. ஆகவே, எப்படியும் ஆசிரியர்களை சம்பளம் இல்லாமல் விட்டுவிட முடியாது. அவர்களுக்குச் சம்பளம் தந்துதான் தீருவோம்.

பிறகு சர்வீஸ் கண்டிஷன் பற்றிச் சொன்னார்கள். பொன்முடி பேசும்போது, 58 வயதா, 60 வயதா என்று கேள்வி இருக்கிறது.

2002 மே 10]

[டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

பல்கலைக்கழகங்களைப் பொறுத்தவரையில் பார்ப்பீர்கள் என்றால், 60 வயதாகும் வரையில் அவர்கள் பணியாற்றலாம். அதிலே எந்தவித வேறுபாடும் கிடையாது. நாம் இவர்களையெல்லாம் அந்தப் பல்கலைக்கழகங்களிலே சேர்க்கும்போது, அவர்களும் அதற்குட்பட்டு, அவர்களுடைய ஓய்வுபெறுகின்ற காலமானது 58-லிருந்து 60 ஆக உயர்கிறது. ஆகவே, 2 ஆண்டுகள் மேலும் பணியாற்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது. குறைந்து விடவில்லை. ஆகவே, அதிலும் பலன் இருக்கிறது. அதுபோல அவர்களுக்கு பென்ஷன், மற்ற எல்லா benefits-ம் அரசிடம் என்ன பெற்றார்களோ, அவற்றை முழுவதும் அந்தத் துறைக்கு மாற்றி, அவற்றை முழுவதும் செயல்படுத்துவதற்கு அரசு எல்லாத் திட்டங்களையும் செயல்படுத்தும். ஏனென்றால், பல்வேறு உறுப்பினர்கள் சொன்னதுபோல, Agricultural University, Veterinary University, இவற்றிலிருந்த அரசுப் பணியாளர்களும், அவர்கள் எல்லாம் பல்கலைக்கழக ஊழியர்களாக மாறினார்கள். அவர்கள் விருப்பப்பட்டுத்தான் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லா உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லாச் சலுகைகளும் காப்பாற்றப்பட்டுத்தான் வருகிறது. அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தை எடுத்துக் கொண்டீர்கள் என்றால், அங்கே பார்த்தீர்கள் என்றால், சென்ற தொடரிலேயே 6 எஞ்சினியரிங் கல்லூரிகளை அதிலே சேர்த்திருக்கின்றோம். ஏதோ புதிதாகக் கொண்டுவந்து விடவில்லை. முன்பு சேர்த்திருக்கின்றோம். அதிலும் அவர்கள் சேர்ந்து, யாரும் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவில்லை. அதற்கு வேண்டிய என்னென்ன கிரான்ட்ஸ்--மான்யம்--கொடுக்கவேண்டுமோ, அவற்றையும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அங்கிருக்கிற ஆசிரியர்களும் எந்தவிதமான குறைபாடுகளும் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால், கல்லூரி என்றாலே கல்லூரியிலே ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றுகின்றவர்கள் கல்வியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பவர்கள், அரசுக் கல்லூரி ஆசிரியர்களைக் காட்டிலும், ஒரு பல்கலைக்கழகத்தின் ஆசிரியர் என்றால் ஒரு பெருமையாக இருக்குமே தவிர, அதைவிடக் கீழ்நிலை கிடையாது. அதோடு, Career advancement பல்கலைக்கழகத்திலே அதிகம். நீங்கள் பார்த்தீர்கள் என்றால், புரமோஷன் வரவேண்டும் என்றால், வேகன்சி வர வேண்டும் என்றால், இவர்கள் வெயிட் பண்ண வேண்டும். பல்கலைக்கழகத்திலே அப்படியில்லை. ஆட்டோமேட்டிக் புரமோஷன் இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கிருக்கின்ற ஆசிரியர்களைப் பார்த்தீர்கள் என்றால், அவர்களுக்கு உயர்வு அதிகமாக இருக்கின்றதே தவிர, குறைந்து விடாது. ஆகவே எதற்காக ஆசிரியர்கள், பயப்படுகிறார்கள் என்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை. ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்களுக்குரிய அத்தனை உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்படும். அவர்கள் Career advancement பார்த்தால், புரமோஷன் வாய்ப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்களிடம் அரசினுடைய எந்தத்

[டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

[2002 மே 10]

தலையிடும் இல்லை. டிரான்ஸ்பர் எல்லாம் நினைத்தால் முன்பு போட வேண்டிய நிலைமைகள் இருந்தன. ஆனால், அவற்றையெல்லாம் மாற்றி கவுன்சலிங் சிஸ்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால், கவுன்சலிங் கொண்டு வந்தால்கூட அதைவிட இவர்களுக்குப் பார்த்தால் ஒரு பல்கலைக்கழகமாக இருக்கும்போது, அவர்கள் யாரிடம் பணியாற்றுகிறார்கள் என்றால், ஒரு பேராசிரியரிடம் பணியாற்றுகிறார்கள். அப்போது ஐ.ஏ.எஸ். ஆஃபிசர்கள் எல்லாம் டைரக்டர்களாக உட்கார்ந்தார்கள் போன ஆட்சியிலே. அவர்களிடம் ஒரு கல்வியாளர் பணியாற்றுகிற நிலைமை இருந்ததை மாற்றுகிறோம் இப்போது.

பிற்பகல் 12-10

அரசாங்கத்தினுடைய எந்த ஒரு கட்டுப்பாடும் இருக்காது. நேரடியாக அவர்கள் இல்லாமல், ஒரு பேராசிரியர் இருக்கின்றார். அவருக்கு மேலே Vice Chancellor இருக்கின்றார். பிறகு அதற்கு மேலே, அதற்கு அடுத்ததாக, பதிவாளர் இருக்கின்றார். அவரும் ஒரு பேராசிரியர்தான். பிறகு அங்கே சிண்டிகேட் இருக்கிறது, செனட் இருக்கிறது. Academic Council இருக்கிறது. எந்தக் குறைபாடு இருந்தாலும், அவர்கள் அந்த உறுப்பினர்களிடத்திலே சொல்லலாம். இப்போதுள்ள முறையில் அரசுக்கும், கல்லூரிக்கும் என்ன தொடர்பு இருக்கிறது? நாம் transfer போடுகிறோமே தவிர, அதனுடைய வளர்ச்சிக்காக நாம் என்ன செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றோம்? ஆனால், பல்கலைக்கழகங்கள் என்றால், அது வேறு.

பல்கலைக்கழகங்களில் ஒவ்வொரு மாதமும், சிண்டிகேட், செனட் கூட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. அவர்கள் அப்போது அவர்களுடைய குறைகளைச் சொல்லலாம். அந்தக் கல்லூரியை மேலும் விரிவாக்கம் செய்வதற்குச் செய்யலாம். இதுபோன்ற முறையானது மற்ற மாநிலங்களிலேயும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. டெல்லியை எடுத்துக்கொண்டால், Constituent collegeதான், எல்லாம், இருக்கிறது. அரசாங்கம் கல்லூரிகளை நடத்துவது கிடையாது. அரசுக் கல்லூரிகள் எல்லாம் Delhi University -யிலேதான் இருக்கின்றன. அங்கே ஆசிரியர்களுக்கு என்ன குறைபாடு ஏற்பட்டுவிட்டது? வெளி நாடுகளுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், ஓர் ஆராய்ச்சிக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், ஒரு International Conference-க்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், அவர்கள் அரசிடத்திலே இருந்து அனுமதி பெறுவதற்கு எவ்வளவு அவதியுறுகிறார்கள்? ஆனால் பல்கலைக்கழகத்திலே அப்படிப்பட்ட பிரச்சினை கிடையாது. உடனடியாகச் செல்லலாம். ஆகவே, அவர்களுடைய அறிவையும், திறமையையும் வளர்த்துக் கொள்வதற்கு

2002 மே 10]

[டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

பல்கலைக்கழகம்தான் ஏதுவாக இருக்குமேயொழிய, அரசினுடைய மேற்பார்வையில் நேரடியாக இருப்பதால் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தக் கல்லூரிகளை வளர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால், U.G.C.-யினுடைய grant-12 (B) Scale பார்த்தால், கல்லூரிகளுக்கு நிறையப் பணம் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்புகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஒரு பக்கம் தமிழக அரசும் உதவி செய்கிறது. பிறகு U.G.C. மூலமாகவும் grant பெறலாம். சில Special schemes, research schemes எல்லாம் இருக்கின்றன. அவற்றின் மூலமாகவும் பணம் பெறலாம். இப்படிப் பணம் பெறுவதன் மூலமாக, இந்த அரசுக் கல்லூரிகளையெல்லாம் பல்கலைக்கழகங்களோடு சேர்க்கும்போது, இன்னும் மேன்மேலும் வளர்வதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றதேயொழிய, எந்த அளவுக்கும் தரம் தாழ்ந்துவிட வாய்ப்புக் கிடையாது. ஆகவேதான் அரசாங்கம் இந்த முடிவை எடுத்திருக்கிறது.

பாரிமோகன் அவர்களும், போளூர் வாதன் அவர்களும் பேசும்போது, இடஒதுக்கீடு பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கம் இட ஒதுக்கீட்டைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதைக் கருத்தாகக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, மானியத்திலே பேசும்போது, அந்தந்தப் பல்கலைக்கழகங்கள் இடஒதுக்கீடு செய்யாவிட்டால், அங்கே செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிக்குறைபாடுகள் இருந்தால், நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நமக்கு அதிகாரம் உண்டு. அதனைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் அரசினுடைய எண்ணமும் ஆகும். ஆகவே, அத்தகைய இடர்ப்பாடுகள் அல்லது குறைபாடுகள் வராமல் பார்த்துக்கொள்வதற்கு அரசு உத்தரவாதம் தருகிறது.

கட்டணத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கட்டணத்தை எந்த அளவுக்கு விதிக்கலாம் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் முடிவு செய்ய சிண்டிகேட் இருக்கிறது. செனட் இருக்கிறது. அவர்களெல்லாம் முடிவு எடுப்பார்கள். அதற்காக, நினைத்தபடி கட்டணத்தை உயர்த்திவிட முடியாது. அது ஒரு ஜனநாயக அமைப்பு. அங்கேயும் ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்கத்தான் செய்கிறது. அந்த அமைப்புகளிலேயும் உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். கல்லூரி முதல்வர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் இருக்கின்றார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அதிலே உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஏதோ பல்கலைக்கழகத்தோடு சேர்த்த உடனேயே கட்டணத்தை உயர்த்தி விடுவார்கள் என்றால், அது

[டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

[2002 மே 10]

வேண்டாம் என்று முடிவு எடுத்தீர்கள் என்றால், அங்கே நீங்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அரசுக் கல்லூரிகளாக இருந்தாலும் சரி, பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, கட்டண வீதத்தை நிர்ணயம் செய்வதற்கு அது, அதற்கு சில இடங்களிலே கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. அதன் மூலமாகத்தான் மாற்ற முடியுமேயொழிய, வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. பாலபாரதி அவர்களும் அதைத்தான் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வது, உயர் கல்வியிலே தன்னாட்சி தருவதற்காகவும், ஆசிரியர் நலன் கருதியும், கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காகவும், தமிழகத்தில் ஒரு புதுமையைக் கொண்டு வருவதற்காகவும் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நீங்கள் நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகம் சம்பந்தமாக ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றாலும் சொல்லிவிடுங்கள். எல்லோரும் பேசியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதர் தெரசா பல்கலைக்கழகம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு பல்கலைக்கழகமாகும். பெண்களுடைய வளர்ச்சிக்காகவும், அவர்களை முன்னேற்றுவதற்காகவும் பல்வேறு ஆராய்ச்சிகளையெல்லாம் கொண்டு, அந்தப் பல்கலைக்கழகமானது, ஒரு முன்மாதிரியான பல்கலைக்கழகமாக இருக்கவேண்டுமென்ற ஓர் எண்ணத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட பல்கலைக்கழகம் ஆகும். ஆனால், காலப்போக்கிலே பல பிரச்சினைகள் காரணமாக, இடமாற்றம் செய்யப்பட்டு அந்தப் பல்கலைக்கழகம் முடக்கி வைக்கப்பட்டுவிட்டது.

ஆனால், புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடனேயே அங்கே சிறந்த முறையிலே அந்தப் பல்கலைக்கழகம் செயல்பட வேண்டும் என்பதற்காக, கொடைக்கானலிலே அதற்கான இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அங்கே கட்டடம் கட்டுவதற்காக, பணத்தை ஒதுக்குவதற்காக அம்மா அவர்கள் உறுதி தந்திருக்கின்றார்கள். அதை ஒரு இணைப்புப் பல்கலைக்கழகமாக மாற்றி, பெண்கள் கல்லூரிகளையும் அதோடு சேர்த்து, அது சிறந்த முறையிலே பணியாற்றுவதற்காக இந்தச் சட்டமுன்வடிவில் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பல்கலைக்கழகம் மேலும்

2002 மே 10]

[டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

முன்னேற்றவதற்காக, நல்ல திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்காக இந்த அரசு முயற்சி எடுக்கும் என்று கூறி, இந்தச் சட்டமுன்வடிவையும் நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-15

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்களின் உறுப்புகளாக மாறினாலும்கூட, கொடுக்கப்படுகின்ற மானியங்களிலே எதுவும் குறைவு இருக்காது; எந்த அளவிற்கு மானியங்கள் தேவைப்படுகின்றனவோ, அந்த அளவிற்குக் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நிதியமைச்சர் சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயும் சரி, கல்வித் துறை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலேயும் சரி, இப்பொழுது இருக்கிற அளவிலேயே நிலைநிறுத்தப்படும் என்று இருக்கிறது. அதுவே கீழே, படிப்படியாகக் குறைக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. ஆனால், 'குறைக்கப்படும்' என்பது எதற்காகவென்றால், இந்த உறுப்புக் கல்லூரிகளாக மாறிவிட்டால், படிப்படியாகக் குறைக்கப்படும் என்றதான் அதன் பொருள். அப்படியிருக்கும்போது, இப்போது அவர் கொடுக்கின்ற விளக்கம், குறைக்கப்படமாட்டாது; தேவையான அளவிற்கு மானியங்கள் (Grants) கொடுப்போம் என்று சொல்கிறாரே. Budget-ல்--நிதிநிலை அறிக்கையிலே இருப்பது சரியா? இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கம் சரியா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கும் நிதி நெருக்கடியை வைத்துத்தான் அந்த வகையிலே சொல்லியிருக்கிறாரேயொழிய, நிதியானது முன்னேற்றம் அடைந்த பிறகு, இத்தகைய நிலைமைகள் எல்லாம் வராது. அதோடு, சில நேரங்களிலே பார்த்தால், சில கல்லூரிகளுக்கு அதிகமான வருவாய் எப்படிச் கிடைக்கும் என்றால், 12(பி)யிலே (குறுக்கீடு) இருங்கள், சொல்கிறேன். இருங்கள். U.G.C. Scheme -லே நிறைய funds இருக்கின்றன. அந்த மாதிரி நிதிகள் கிடைக்கும்பொழுது, தேவைகளைக் குறைக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, அதை வைத்துத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்களேயொழிய, வேறு ஒன்றும் கிடையாது. படிப்படியாகக் குறைப்பது என்றால், நாம் U.G.C. -ன் மூலமாக அல்லது சில ஆராய்ச்சிகளின் மூலமாக அந்தக் கல்லூரிகளுக்குப் பணம் வரும் பொழுது, அதைப் படிப்படியாகக் குறைக்கலாம். ஆனால், அதே நேரத்தில், இடர்ப்பாடுகள் ஏற்பட்டால், பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டால், அந்தப்

[டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

[2002 மே 10]

பிரச்சினைகளை வளரவிடாமல், அதற்குரிய பரிகாரத்தை இந்த அரசு செய்யும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கை, பக்கம் 9, பத்தி 18-ல், பல்வேறு நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் ஒட்டுமொத்த மானியங்கள் அல்லது உதவி மானியங்களின் தேவை குறித்து மறு ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. பள்ளிக் கல்வித் துறையிடமிருந்து உதவி மானியங்கள் பெறும் தனியார் மற்றும் அரசு நிதி உதவி பெறும் கல்வி நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றுக்கான நிதி உதவியின் அளவு நடப்பாண்டு அளவிலேயே நிலைநிறுத்தப்படும். அறிவாலோசனை வழங்கல் (Consultancy), செலவில் சிக்கனம் பேணுதல், மற்றும் ஏழை மாணவர்களைப் பாதிக்காதவண்ணம், பிற மாணவர்களிடமிருந்து பண்பாட்டுக் கட்டணத்தை ஓரளவிற்காவது வசூலித்தல் போன்றவற்றின் மூலம் பல்கலைக்கழகங்களும், நிதியுதவி பெறும் கல்லூரிகளும் தங்களது சொந்த நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்கிக்கொள்ள ஊக்குவிக்கப்படும். இதனையொட்டி, இந்நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் அரசு நிதி உதவி படிப்படியாகக் குறைக்கப்படும் என்று தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எனவேதான் இதைக் கேட்கிறேன். அதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உயர் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், இந்தச் சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டு வருவதற்குக் காரணம், தன்னாட்சி தருவதற்காகத்தான் முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறது. இப்பொழுது இருக்கும் சூழ்நிலையில், நிதியை ஒவ்வொரு கல்வி நிலையங்களும் பெருக்குவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் பெருக்குவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் இதனுடைய கருத்தையொழிய, அதற்காக, நாம் தருகின்ற மானியத்தை முழுவதும் எடுத்துவிடுவோம் என்பதாகக் கிடையாது. அத்தகைய, நிதியைப் படிப்படியாக பெருக்க வேண்டும். அதைப் பெருக்குகின்ற சமயத்திலே இது படிப்படியாகக் குறைக்கப்படுமெய்யொழிய, நிதியைப் பெருக்காவிட்டால் நாம் கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும். சம்பளம் கொடுக்காமல் College-ஐ எப்படி நடத்த முடியும்? ஆகவே, அந்தச் சூழ்நிலையில், அத்தகைய ஆசிரியர்களுக்கோ, மாணவர்களுக்கோ பிரச்சினை வராமல் இந்த அரசு பாதுகாக்கும் என்பதை மீண்டும் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

2002 மே 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. பிரிவுகள் 2 முதல் 4 வரை, மற்றும் இணைப்புப் பட்டியல், திருத்தங்கள் இல்லை.

பிரிவுகள் 2 முதல் 4 வரை, மற்றும் இணைப்புப் பட்டியல், சட்டமுன்வடிவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை சட்டமுன்வடிவின் பகுதியாக இருக்கவேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்.

[2002 மே 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பல்கலைக்கழகங்கள் பற்றிய சட்டங்களுக்கான (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 29/2002) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்” எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம் தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.

பிற்பகல் 12-20

(ஈ) அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழக (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு, 2002

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, 2002 ஆம் ஆண்டு அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழக (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 30/2002) மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“2002 ஆம் ஆண்டு அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழக (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 30/2002)@ ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்” எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.